

TOIMITTAJALTA

Jos emme me Ruusu-Ristin jäsenet ennen ole tiedneet, minkätähden olemme jättäneet Teosofisen Seuran, voin minä sen nyt ilmoittaa: meidät on „seulottu“ ulos.

Näin kirjoittaa nimittäin muuan suomalainen kirjeenvaihtaja *Adyar Bulletin* lehdelle, joka toimitetaan T. S:n päämajasta Indiassa: „Monta seulomista on tapahtunut (Suomen Teosofisessa Seurassa) ja monet ovat siirtyneet tohtori Steinerin puolelle tai herra Pekka Ervastian, joka on eräs (*sic!*) entinen ylisihteri. Yleinen mielipide on, että Pekka (*sic!*) jätti T. S:n, koska hänen mielestään sen piti rajoittua okkultiseen ja filosofiseen tutkimukseen eikä käsitellä yhteiskunnallisia tai poliittisia kysymyksiä. Hän on perustanut oman seuransa, jonka hän väittää olevan Oikean Seuran“.

Olen kiitollinen asioihin perehtyneelle kirjeenvaihtajalle hänen loistavista tiedonannoistaan, jotka epäilemättä perustuvat aito teosofiseen selvänäköisyyteen. Turvautumalla tavallisiin inhimillisiin kykyihin osasin toukokuun Ruusu-Ristissä kirjoittaa vain seuraavasti: „Vaikka Ruusu-Risti vielä on pieni seura, voisi sekin sanoa olevansa ainoa oikea teosofinen seura, . . . jos sillä semmoiseen olisi taipumusta. Mutta Ruusu-Risti ei sitä halua“.

Teosofisen Seuran jäseniä täytyy onnitella siitä, että ovat niin hyvissä väleissä Jumalan tai paremmin sanoen Mestarein kanssa, ettei heitä ole tarvittu seuloa ulos niinkuin esim. noita ruusuristiläisraukkoja. Ennen sanottiin tosin fariseuksiksi ja valehurskaiksi niitä, jotka Korkeimman edessä löivät rintoihinsa ja säälien vilkaisivat lähimäiseensä. Mutta kaikkihan nykyaikana kehittyä ja muuttuu, yksin ikuinen viisauksin.

*

Kun tässä kerran on puhe T. S:sta luopumisesta, tahdon mainita kolme huomattavampaa tapausta, jotka ovat sattuneet tänä vuonna: Mr. D. N. Dunlopin, Mr. J. I. Wedgwoodin ja Mr. B. P. Wadian.

Mr. Dunlop on vanha teosofi. Tapasin hänet Tukholmassa 1897. Hän on silloin judgeläinen, mutta palasi myöhemmin takaisin Olcottin Teosofiseen Seuraan. Hän on tehnyt paljon teosofista työtä Englannissa,

perusti aikoinaan Blavatsky-instituutin ja pani toimeen ensimmäiset teosofiset kesäkurssit. Vuosikautia hän istui Englannin T. S:n Neuvostossa ja toimi Seuran rahastonhoitajana. Kietokirjeessään toukokuun 8 p:ltä tänä vuonna hän ilmoittaa luopuvansa, sentähden että Teosofinen Seura on kadottanut alkuperäisen henkensä ja henkevyytensä; se on hänen mielestään enää vain tyhjä kuori. Hän toivoo voivansa ystäviensä kanssa muodostaa uuden yhtymän, joka taas nostaisi korkealle hengen lippua.

Mr. Wedgwoodin teosofia on parikymmenvuotias. Hän oli alkuaan pappi, mutta luopui toimestaan antautuessaan teosofian palvelukseen. Hän oli Englannin T. S:n ylishteeri, kun tapasin hänet Tukholmassa 1913 silloisessa europalaisessa kongressissa. Hänen teosofiset ansionsa ovat myös ensiluokkaisia. Hän on matkustanut ympäri maailman ja tehnyt työtä kuudessatoista kansallisessa seurassa. Hän oli 33° yhteisvapaamuurari ja toi tämän liikkeen Englantiin Mrs. Besantin y. m. kanssa. Hän oli myös n. s. Vapaan katolisen kirkon ensimmäinen piispa ja on viime aikoina tehnyt uutterasti työtä tämän kirkon hyväksi (sen piispana on C. W. Leadbeaterkin). Jäähyväiskirjeessään T. S:n presidentille Mr. Wedgwood ilmoittaa luopuvansa sekä T. S:n pääneuvostosta ja jäsenyydestä että yhteisvapaamuurariudesta ja katolisesta kirkosta. Syyksi hän ilmoittaa sen, että on lopen väsynyt siihen ainaiseen juoruamiseen, toisten arvostelemiseen ja panetteluun, joka teosofein kesken on kasvanut tavaksi sekä kokouksissa että niiden ulkopuolella. Hänen mielestään tämä tapa on omiansa vetämään lokaan koko teosofisen liikkeen, eikä hän ymmärrä, mitä hyötyä näin ollen on teosofisesta työstä. Hän vetäytyy yksityiselämään.

Mr. Wadiaa en ole nähnyt, mutta hän aikoi käydä Suomessa viime syksynä, vaikka tuli estetyksi. Sitä vastoin olen ollut kirjeenvaihdossa hänen kanssaan enkä ollenkaan ihmettele, että häntä pidettiin yhtenä Teosofisen Seuran pylväänä. Hän oli myös vasta tällä vuosisadalla liittynyt T. S:aan, mutta hindulaisena hänen karmansa soi hänen kymmenen vuoden aikana palvella T. S:n päämajassa Adyarissa, jossa hän toimi laajan kustannusliikkeen, kirjapainon y. m. johtajana. Heinäkuussa tänä vuonna hänkin lähetti kiertokirjeen kaikille teosofeille, jossa selittää eroamisensa syyt. Ne ovat samansuuntaiset kuin Mr. Dunlopin. Mr. Wadia on nähnyt, että Teosofinen Seura on poikennut alkuperäisestä ohjelmasta, joutunut harhateille ja kadottanut totuuden hengen. Hän on kuitenkin löytänyt pienen joukon teosofeja, jotka ovat säilyttäneet puhtaina madame Blavatskyn julistamat korkeat ihanteet; nämä teosofit ovat Mr. Judgen

seuraajia. Mr. Wadian kiertokirje on voimakkaasti kirjoitettu, ja koska sen näkökohdat tuntuvat hyvin „meikäläisiltä“ toivon voivani julkaista siitä ainakin otteita ensi Ruusu-Ristissä.

*

Huomautan vielä kerran lukijoille niistä uusista kirjoista, joista ilmoitin viime numerossa.

(Ruusu-Risti, syyskuu 1922, s. 193-195)